

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203551
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5614203551.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, Mgr. Zuzany Štolcovej, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanej: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX M., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 890,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/96/2014-155 zo dňa 23.01.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/96/2014-155 zo dňa 23.01.2017 v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **n e m á n á r o k** na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 0,19% zmenkového úroku denne zo sumy 890,51 Eur od 27.05.2009 do 12.10.2009, zo sumy 885,51 Eur od 13.10.2009 do 12.11.2009, zo sumy 880,51 Eur od 13.11.2009 do 10.12.2009, zo sumy 875,51 Eur od 11.12.2009 do 11.01.2010, zo sumy 870,51 Eur od 12.01.2010 do 11.02.2010, zo sumy 865,51 Eur od 12.02.2010 do 14.03.2010, zo sumy 860,51 Eur od 15.03.2010 do 12.04.2010, zo sumy 855,51 Eur od 13.04.2010 do 12.05.2010, zo sumy 850,51 Eur od 13.05.2010 do 13.06.2010, zo sumy 845,51 Eur od 14.06.2010 do 12.07.2010, zo sumy 840,51 Eur od 13.07.2010 do 11.08.2010, zo sumy 835,51 Eur od 12.08.2010 do 12.09.2010, zo sumy 830,51 Eur od 13.09.2010 do 12.10.2010, zo sumy 825,51 Eur od 13.10.2010 do 14.11.2010, zo sumy 820,51 Eur od 15.11.2010 do 12.12.2010, zo sumy 815,51 Eur od 13.12.2010 do 12.01.2011, zo sumy 810,51 Eur od 13.01.2011 do 13.02.2011, zo sumy 805,51 Eur od 14.02.2011 do 10.03.2011, zo sumy 800,51 Eur od 11.03.2011 do 13.04.2011, zo sumy 795,51 Eur od 14.04.2011 do 12.05.2011, zo sumy 790,51 Eur od 13.05.2011 do 12.06.2011, zo sumy 785,51 Eur od 13.06.2011 do 12.07.2011, zo sumy 780,51 Eur od 13.07.2011 do 11.08.2011, zo sumy 775,51 Eur od 12.08.2011 do 12.09.2011, zo sumy 770,51 Eur od 13.09.2011 do 12.10.2011, zo sumy 765,51 Eur od 13.10.2011 do 13.11.2011, zo sumy 760,51 Eur od 14.11.2011 do 11.12.2011, zo sumy 690,51 Eur od 12.12.2011 do 10.01.2012, zo sumy 665,51 Eur od 11.01.2012 do 08.02.2012, zo sumy 630,51 Eur od 09.02.2012 do 08.03.2012, zo sumy 600,51 Eur od 09.03.2012 do 10.04.2012, zo sumy 570,51 Eur od 11.04.2012 do 10.05.2012, zo sumy 540,51 Eur od 11.05.2012 do 10.06.2012, zo sumy 510,51 Eur od 11.06.2012 do 10.07.2012, zo sumy 458,73 Eur od 11.07.2012 do 08.08.2012, zo sumy 448,73 Eur od 09.08.2012 do 10.09.2012, zo sumy 438,73 Eur od 11.09.2012 do 10.10.2012, zo sumy 378,73 Eur od 11.10.2012 do 08.11.2012, zo sumy 298,73 Eur od 09.11.2012 do 10.02.2014, zo sumy 208,73 Eur od 11.02.2014 do 10.03.2014 a zo sumy 118,73 Eur od 11.03.2014 do zaplatenia, zastavil, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení okresný

súd poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej aj len nariadenie) domáhal vydania rozsudku, ktorým by žalovanú zaviazal na zaplatenie zmenkovej sumy - istiny 118,73 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 890,51 Eur od 27.05.2009 do 12.10.2009 čo predstavuje 309,45 Eur, zo sumy 885,51 Eur od 13.10.2009 do 12.11.2009 v sume 68,63 Eur, zo sumy 880,51 Eur od 13.11.2009 do 10.12.2009 čo je 61,64 Eur, zo sumy 875,51 Eur od 11.12.2009 do 11.01.2010 vo výške 70,04 Eur, zo sumy 870,51 Eur od 12.01.201 do 11.02.2010 v sume 67,46 Eur, zo sumy 865,51 Eur od 12.02.2010 do 14.03.2010 vo výške 67,08 Eur, zo sumy 860,51 Eur od 15.03.201 do 12.04.2010 v sume 62,39 Eur, z čiastky 855,51 Eur od 13.04.2010 do 12.05.2010 čo predstavuje 64,16 Eur, z 850,51 Eur od 13.05.2010 do 13.06.2010 v čiastke 68,04 Eur, zo sumy 845,51 Eur od 14.06.2010 do 12.07.2010 čo predstavuje sumu 61,30 Eur, zo sumy 840,51 Eur za čas od 13.07.2010 do 11.08.2010 čo predstavuje 63,04 Eur, zo sumy 835,51 Eur od 12.08.2010 do 12.09.2010 čo predstavuje 66,84 Eur, zo sumy 830,51 Eur od 13.09.2010 do 12.10.2010 čo predstavuje sumu 62,29 Eur, zo sumy 825,51 Eur od 13.10.2010 do 14.11.2010 v sume 68,10 Eur, zo sumy 820,51 Eur od 15.11.2010 do 12.12.2010 čo predstavuje sumu 57,44 Eur, zo sumy 815,51 Eur od 13.12.2010 do 12.01.2011 čo predstavuje 63,20 Eur, zo sumy 810,51 Eur od 13.01.2011 do 13.02.2011 čo predstavuje 64,84 Eur, zo sumy 805,51 Eur od 14.02.2011 do 10.03.2011 vo výške 50,34 Eur, zo sumy 800,51 Eur od 11.03.2011 do 13.04.2011 čo predstavuje sumu 68,04 Eur, zo sumy 795,51 Eur od 14.04.2011 do 12.05.2011 čo predstavuje sumu 57,67 Eur, zo sumy 790,51 Eur od 13.05.2011 do 12.06.2011 61,26 Eur, zo sumy 785,51 Eur od 13.06.2011 do 12.07.2011 v sume 58,91 Eur, zo sumy 780,51 Eur od 13.07.2011 do 11.08.2011 čo predstavuje 58,54 Eur, zo sumy 775,51 Eur od 12.08.2011 do 12.09.2011 čo predstavuje 62,04 Eur, zo 770,51 Eur od 13.09.2011 do 12.10.2011 v sume 57,79 Eur, zo sumy 765,51 Eur od 13.10.2011 do 13.11.2011 čo predstavuje sumu 61,24 Eur, zo sumy 760,51 Eur od 14.11.2011 do 11.12.2011 čo predstavuje sumu 53,24 Eur, zo sumy 690,51 Eur od 12.12.2011 do 10.01.2012 čo predstavuje sumu 51,79 Eur, z čiastky 665,51 Eur od 11.01.2012 do 08.02.2012 čo predstavuje 48,25 Eur, zo sumy 630,51 Eur od 09.02.2012 do 08.03.2012 čo predstavuje sumu 45,71 Eur, zo 600,51 Eur od 09.03.2012 do 10.04.2012 čo predstavuje sumu 49,54 Eur, zo sumy 570,51 Eur od 11.04.2012 do 10.05.2012 čo predstavuje sumu 42,79 Eur, z 540,51 Eur od 11.05.2012 do 10.06.2012 čo predstavuje 41,89 Eur, zo sumy 510,51 Eur od 11.06.2012 do 10.07.2012 čo predstavuje 38,29 Eur, zo sumy 458,73 Eur od 11.07.2012 do 08.08.2012 v sume 33,26 Eur, zo sumy 448,73 Eur od 09.08.2012 do 10.09.2012 čo je suma 37,02 Eur, zo sumy 438,73 Eur od 11.09.2012 do 10.10.2012 v čiastke 32,90 Eur, zo sumy 378,73 Eur od 11.10.2012 do 08.11.2012 čo je suma 27,46 Eur, zo sumy 298,73 Eur od 09.11.2012 do 10.02.2014 čo predstavuje sumu 342,79 Eur, zo sumy 208,73 Eur od 11.02.2014 do 10.03.2014 čo predstavuje sumu 14,61 Eur, zo sumy 118,73 Eur od 11.03.2014 do zaplatenia, na zaplatenie zákonného úroku 6% ročne zo sumy 890,51 Eur od 01.10.2009 do 12.10.2009 v sume 1,90 Eur, zo sumy 885,51 Eur od 13.10.2009 do 12.11.2009 čo predstavuje sumu 4,51 Eur, zo sumy 880,51 Eur od 13.11.2009 do 10.12.2009 čo predstavuje sumu 4,05 Eur, zo sumy 875,51 Eur od 11.12.2009 do 11.01.2010 čo je čiastka 4,61 Eur, zo sumy 870,51 Eur od 12.01.2010 do 11.02.2010 čo predstavuje sumu 4,44 Eur, zo sumy 865,51 Eur od 12.02.2010 do 14.03.2010 čo predstavuje sumu 4,41 Eur, zo sumy 860,51 Eur od 15.03.2010 do 12.04.2010 čo predstavuje sumu 4,10 Eur, zo sumy 855,51 Eur od 13.04.2010 do 12.05.2010 čo predstavuje sumu 4,22 Eur, zo sumy 850,51 Eur od 13.05.2010 do 13.06.2010 čo predstavuje sumu 4,47 Eur, zo sumy 845,51 Eur od 14.06.2010 do 12.07.2010 čo predstavuje sumu 4,03 Eur, zo sumy 840,51 Eur od 13.07.2010 do 11.08.2010 čo predstavuje sumu 4,14 Eur, zo sumy 835,51 Eur od 12.08.2010 do 12.09.2010 čo predstavuje sumu 4,40 Eur, zo sumy 830,51 Eur od 13.09.2010 do 12.10.2010 čo predstavuje sumu 4,10 Eur, zo sumy 825,51 Eur od 13.10.2010 do 14.11.2010 čo predstavuje sumu 4,48 Eur, zo sumy 820,51 Eur od 15.11.2010 do 12.12.2010 čo predstavuje sumu 3,78 Eur, zo sumy 815,51 Eur od 13.12.2010 do 12.01.2011 čo predstavuje sumu 4,16 Eur, zo sumy 810,51 Eur od 13.01.2011 do 13.02.2011 čo je suma 4,26 Eur, z 805,51 Eur od 14.02.2011 do 10.03.2011 čo predstavuje sumu 3,31 Eur, zo sumy 800,51 Eur od 11.03.2011 do 13.04.2011 čo predstavuje sumu 4,47 Eur, zo sumy 795,51 Eur od 14.04.2011 do 12.05.2011 čo predstavuje sumu 3,79 Eur, zo sumy 790,51 Eur od 13.05.2011 do 12.06.2011 čo predstavuje sumu 4,03 Eur, zo sumy 785,51 Eur od 13.06.2011 do 12.07.2011 čo predstavuje sumu 3,87 Eur, zo sumy 780,51 Eur od 13.07.2011 do 11.08.2011 čo predstavuje sumu 3,85 Eur, zo sumy 775,51 Eur od 12.08.2011 do 12.09.2011 čo predstavuje sumu 4,08 Eur, zo sumy 770,51 Eur od 13.09.2011 do 12.10.2011 čo predstavuje sumu 3,80 Eur, zo sumy 765,51 Eur od 13.10.2011 do 13.11.2011 čo predstavuje sumu 4,03 Eur, zo sumy 760,51 Eur od 14.11.2011 do 11.12.2011 čo predstavuje sumu 3,50 Eur, zo sumy 690,51 Eur od 12.12.2011 do 10.01.2012 čo predstavuje sumu 3,41 Eur, zo sumy 665,51 Eur od 11.01.2012 do 08.02.2012 čo predstavuje sumu 3,17 Eur, zo sumy 630,51 Eur od 09.02.2012 do 08.03.2012 čo predstavuje sumu

3,01 Eur, zo sumy 600,51 Eur od 09.03.2012 do 10.04.2012 čo je čiastka 3,26 Eur, zo sumy 570,51 Eur od 11.04.2012 do 10.05.2012 čo predstavuje sumu 2,81 Eur, zo sumy 540,51 Eur od 11.05.2012 do 10.06.2012 čo predstavuje sumu 2,75 Eur, zo sumy 510,51 Eur od 11.06.2012 do 10.07.2012 čo predstavuje sumu 2,52 Eur, zo sumy 458,73 Eur od 11.07.2012 do 08.08.2012 čo predstavuje sumu 2,19 Eur, zo sumy 448,73 Eur od 09.08.2012 do 10.09.2012 čo predstavuje sumu 2,43 Eur, zo sumy 438,73 Eur od 11.09.2012 do 10.10.2012 čo predstavuje sumu 2,16 Eur, zo sumy 378,73 Eur od 11.10.2012 do 08.11.2012 čo predstavuje sumu 1,81 Eur, zo sumy 298,73 Eur od 09.11.2012 do 10.02.2014 čo je suma 22,54 Eur, zo sumy 208,73 Eur od 11.02.2014 do 10.03.2014 čo predstavuje sumu 0,96 Eur, zo sumy 118,73 Eur od 11.03.2014 do zaplattenia. Domáhal sa aj priznania zmenkovej odmeny 2,97 Eur a trov právneho zastúpenia pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia 59,14 Eur s DPH. Uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 15.12.2008 na zmenkovú sumu 890,51 Eur, pričom sa zaviazala aj na úhradu zmenkového úroku 0,25 % denne od 27.05.2009. Vystaviteľka doposiaľ zaplatila 771,78 Eur, z nich na zmenkovú sumu 771,78 Eur a na úroky 0 Eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

2. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 8C/96/2014-21 zo dňa 03.10.2014, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 13Cob/137/2015-72 zo dňa 04.08.2015 tento rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie. Žalobca podaním zo dňa 21.12.2015 zobral žalobu čiastočne späť v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19% denne, čím žalobca uplatňoval v konaní zmenkový úrok vo výške 0,06% denne. Okresný súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 8C/96/2014-87 zo dňa 11.12.2015, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 13Co/90/2016-139 zo dňa 07.12.2016 uvedený rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že okresný súd nevykonal dôkazy na nariadenom pojednávaní, keď vo veci došlo len k verejnému vyhláseniu rozsudku, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

3. Okresný súd v zmysle záverov uznesenia súdu druhej inštancie nariadil vo veci pojednávanie. Okresný súd podľa § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, keď žalobca žiadal o ospravedlnenie jeho neúčasti a o odročenie pojednávania nežiadal. Okresný súd zo zmenky zistil, že táto bola vystavená v Poprade dňa 15. decembra 2008 M. K., ktorá sa zaviazala za zmenku pri jej predložení na rad POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, zaplatiť sumu 26.827,50 Sk a zmenkový úrok 0,25 % denne od 27. mája 2009. V ľavom dolnom rohu je zmenka opatrená údajom o čísle zmluvy 7104305. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/1122/2009 bolo preukázané, že zmenka, ktorá bola priložená k návrhu, bola vystavená na zabezpečenie úveru poskytnutého vo výške 40.000,- Sk veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, dlžníčke Viere K., za poplatok XX.XXX,- Sk (dlžníčka mala celkovo vrátiť 74.160,- Sk) na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 21.04.2008.

4. Okresný súd zo zisteného skutkového stavu konštatoval, že predmetom konania je spor zo zmenky a poukázal na to, že pri zmenke treba rozlišovať neplatnosť zmenky pre nesplnenie podmienok podľa zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch od neplatnosti dojednaní o vystavení a vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľských právnych vzťahov pre rozpor s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd dospel k záveru, že zmenka spĺňa formálne náležitosti podľa § 75 zákona č. 191/1950 Zb. Okresný súd zmenku podrobil kontrole aj cez prizmu spotrebiteľského práva, keď zmenka predložená žalobcom bola nepochybne vystavená v súvislosti so zabezpečením záväzku z úverovej zmluvy zo dňa 21.04.2008. Opodstatnenosť ex offo prieskumu založeného na poskytnutí ochrany spotrebiteľovi, podporujú aj právne závery prijaté v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2015. Zo stanoviska vyplýva, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve.

5. S ohľadom na uvedené skutočnosti okresný súd vo veci aplikoval spotrebiteľské právo, keď mal z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 3Er/1122/2009 preukázané, že zmenka bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, žalovanej ako dlžníkovi - nepodnikajúcej fyzickej osobe. Podľa

§ 25 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov, čo je v súdnej veci § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 21.04.2008. Táto úprava zakazuje splnenie dlhu od spotrebiteľa alebo inej osoby zmenkou alebo šekom v súvislosti s poskytnutím úveru a veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého úveru, čo v súdenom prípade predstavuje 398,33 Eur (30 % z istiny 1.327,76 Eur poskytnutého úveru) oproti zmenkovej sume 890,51 Eur. Žalobca si napriek plneniu vo výške 771,78 Eur poskytnutého žalovanou uplatňuje právo na zaplatenie istiny 118,73 Eur, denného zmenkového úroku a úroku 6 % ročne, a to napriek zákazu pre veriteľa zmenku prijať a povinnosti kedykoľvek ju na požiadanie vydať dlžníkovi. Okresný súd pre neplatnosť dohodnutého zabezpečenia záväzku z dôvodu jeho rozporu so zákonom nemohol žalobe vyhovieť ani sčasti. Okresný súd zároveň zastavil konanie v rozsahu uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v zmysle čiastočného späťvzťatia žaloby. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaná mala vo veci plný úspech, a preto má nárok na náhradu trov konania. Keďže žalovanej zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, okresný súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku v celosti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP, a to proti výroku o zamietnutí a výroku o nepriznaní trov konania. Namietal, že okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, okrem iného oboznámením sa so zmluvou o úvere, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Takéto dokazovanie žalobca ani žalovaná nenavrhl. Namietal, že predložil ako dôkaz o svojich nárokoch zmenku, ktorou dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy s príslušenstvom. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla podľa čl. 5 ods. 3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, a pokiaľ tak neurobila, akékoľvek iné námietky musia byť odmietnuté, a to z dôvodu koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd nebol legitimizovaný, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke. Okresný súd z vlastnej iniciatívy vo veci vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Okresný súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal podľa neho z nesporných skutočností, avšak skutočnosti, z ktorých okresný súd vychádzal, neboli tvrdením ani jednej zo sporových strán. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, a preto ju nie je možné spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Žalobca namietal, že okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“). Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyplýva, že ten, kto je žalovaný zo zmenky, môže vznášať proti zmenkovému nároku určité námietky, avšak je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno tak spočíva na povinnom, v danom prípade spočívalo na žalovanej a ak toto dôkazné bremeno neunesla, tak potom nie je možné pri kauzálnych námietkach dôkazné bremeno presúvať zo žalovanej na žalobcu ako oprávneného. Žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo 1839/2000, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013 a zvýraznil zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí aj pre zmenky zabezpečovacie. Vzhľadom k tomuto základnému východisku preto okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal aj na závery Stanoviska Najvyššieho súdu SR 95/2015, ktoré podľa jeho názoru vychádza z viacerých nepravdivých premís. V súvislosti so Stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 Zb. žalobca poukázal na niekoľko prípadov rozhodnutí Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach, a keďže rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, sú tieto rozhodnutia považované za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky. Ani nemecká ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa neobsahuje žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) v prípadoch zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, čoho dôkazom je: BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 (Dr. Fisher, Dr. Kuhn, Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze). Žalobca v podanom odvolaní uviedol závery a rozhodnutia práve vo vzťahu k ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v nadväznosti na Spoločné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 so záverom, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomenie ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I zákona č. 191/1950 Zb., t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobúdaní zmenky, či

už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offo preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálneho úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom. K prelomeniu došlo až zmenou zákona zmenkového a šekového k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Stanovisko Najvyššieho súdu SR v podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešení poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na rakúsku úpravu ochrany spotrebiteľa pri zmenkových vzťahoch, a to znenie rakúskeho spolkového zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj rozsudok Oberster Gerichtshof, rozhodnutie sp. zn. 1Ob602/87 z 10.6.1987. Žalobca zdôraznil, že neexistuje taký judikát českého, nemeckého alebo rakúskeho súdu, ktorý by umožňoval chrániť zmenkového dlžníka pred dobromyseľným (pri nadobúdaní zmenky) indosatárom tak, že by chránil zmenkového dlžníka bez námietky zmenkového dlžníka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré by mohol namietat voči predchádzajúcemu majiteľovi zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.) nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijať zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne zákonom č. 191/1950 Zb., a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenie o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Zmenka v danom konaní spĺňa všetky náležitosti vyžadované v § 75 zákona č. 191/1950 Zb., tak potom nemôže byť zmenkou neplatnou, a to z dôvodu, že by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Skúmaním kauzy ex offo by dochádzalo k narúšaniu pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo 7.6.1930, čím by dochádzalo k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. Názor Najvyššieho súdu SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že žalobca konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 7), je podľa názoru žalobcu nesprávny. V prípade indosácie zmenky, sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobúdaní. Najvyšší súd SR v stanovisku nesprávne vykladá pojem „vedome na škodu veriteľa“ spôsobom, ktorý bol v Rakúsku na Oberster Gerichtshof opustený v roku 1972. Pre porovnanie žalobca poukázal na rozhodnutie OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, OGH 5 Ob 275/71 z 25.01.1972 SZ 45/6 - EvBl 1972/190 S 352.

7. Žalobca poukázal na to, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo všeobecných obchodných podmienkach nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, a potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná. Nadobúdateľ zmenky je chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietat, okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nedbanlivosti, čo však v situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti všeobecných obchodných podmienok v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve. Vo vzťahu k zmenkovému úroku vo výške 0,25 % denne samotné stanovisko NS SR jednoznačne požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť žalobu v časti nad rámec primeranosti. Tento úrok sa počíta od vystavenia zmenky do splatnosti zmenky v prípade zmenky vystavenej na videnie, čo je moment jej predloženia dlžníkovi a od tohto momentu sa počíta zákonný úrok z omeškania vo výške 6 % ročne. Žalobca v odvolaní žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť s priznaním trov súdneho konania.

8. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadrila.

9. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a výroku III. o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

10. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/43/2017-194 zo dňa 14.11.2017 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 21.11.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

11. Krajský súd vo vzťahu k odvolaniu žalobcu zo dňa 02.03.2017 (č.l. 165 spisu), v ktorom žalobca uviedol, že proti rozsudku okresného súdu podáva v celosti odvolanie, uvádza, že toto podanie čo do rozsahu podaného odvolania posudzoval podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP). Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktorými by namietal nesprávnosť rozsudku okresného súdu vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku 0,19 % denne a na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že ním podané odvolanie smeruje aj proti tejto časti rozsudku. Krajský súd pritom zohľadnil, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby žalobcom, čím okresný súd vyhovel žiadosti žalobcu, aby sa o tejto časti ním pôvodne uplatneného nároku ďalej nekonalo. Odvolanie žalobcu čo do jeho rozsahu preto krajský súd vyhodnotil ako odvolanie smerujúce voči rozsudku okresného súdu v časti výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a v závislom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania.

12. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaná nevzniesla námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia. Žalobca súčasne v odvolacom konaní namietal závery Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vzhľadom k rozsahu a podstate odvolacích dôvodov žalobcu primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti s nepriznaním náhrady trov konania žalovanej.

13. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke. Okresný súd vykonal dokazovanie na nariadenom pojednávaní, okrem iného oboznámením sa s exekučným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/1122/2009. Ak okresný súd nariadením pojednávania vo veci zachoval tak práva žalobcu, ako aj žalovanej, nebolo možné sa relevantným spôsobom zo strany žalobcu brániť tým, že postupom vykonávaného dokazovania bolo zasiahnuté do práv žalobcu, prípadne žalovanej. Okresný súd práve z dôvodu, že je potrebné vo veci vykonať dokazovanie, nariadil pojednávanie, a tým tak žalobcovi, ako aj žalovanej, t.j. obidvom sporovým stranám, vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie, ako aj ochranu ich práv a oprávnených záujmov, a preto nemožno dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia.

14. Krajský súd vzhľadom k uplatnenému nároku žalobcu, jeho posúdeniu okresným súdom a doterajšej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku, v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

15. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami CSP vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého : „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníčkou a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

16. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvýrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanej sp. zn. 3Er/1122/2009 viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu vo zvyšnej časti, ak bolo zrejme postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že pre neplatnosť dohodnutého spôsobu zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľského úveru nie je možné žalobe vyhovieť.

17. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že

navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienek zabezpečujúcich záväzkov dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“.

18. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

19. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

20. Okresný súd vecne správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky túto pohľadávku podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika, za akceptovania aj vysloveného záveru krajským súdom v zrušujúcom uznesení krajského súdu sp. zn. 13Co/90/2016 zo dňa 07.12.2016. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že rozdielnosť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadovala zaujatie zjednocujúceho postoja k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

21. Za tohto dôkazného stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne prípustným spôsobom za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe

vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci, v spojení s vyššie uvádzaným spoločným stanoviskom. Bolo preto dôvodné v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie, v spojení aj so závislým výrokom III. o trovách konania.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bola žalovaná, ktorej však z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania nevyplýval. Preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaná nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.